

A *Robinia Pseudoacacia*-n a fény teljes hatása alatt 9 mm hosszú, kevésbé megvilágítva pedig csak 1 mm hosszú tűske nőtt. A *Crataegus Oxycantha*-n teljes világosság mellett 11 mm. árnyékban csak 4 mm hosszú tövis jött létre. Hasonlóan történt ez a *Ribes Uva crista* tűskéinek kifejlődésénél is.

A fapiacról.

Budapest, 1891. szeptember hó 30.

(B.) Az egész hónapon át tartó általános szárazság következtében folyóink vizállása a tutajozásra kedvezőtlen lévén, kevesebb anyag volt szállítható, s ezzel is előmozdítva a piaci készletek, habár korlátolt forgalommal, de eléggé jó kelendősegre találtak; a kedvező kereslet pedig a tiszamenti anyagokra is oly mértékben kiterjedt, hogy a felső rakhelyekről érkezett fenyőszálfák azonnal mind elkelték. A száraz őszi időjárás az építkezési vállalatokra kedvező lévén, az épületfa anyagoknak fogyasztására s az árak szilárdságára jó hatással van.

A tölgyfaerdők dongára és műfára oly keresettek, mint bármikor valának, s ha a kereskedők panaszkodnak is, hogy ez anyagok kivitele nehéz, s hogy az árak sem eléggé jók, azért a vásárlástól még sem idegenkednek, minek főoka, hogy a francia vámok életbeléptetése előtt, mint ily viszonyok közt rendesen szokás, nagyobb mennyiségű anyag bevitelét célozzák, melyek vásárlására természetesen a francia kereskedők is készek.

A tűzifára az országban keletkező újabb iparvállalatok több helyt kedvező fordulatot ígérnek, s mert a szén-árak is magasabbak, mint voltak, így a városokban a tűzifa valamivel könnyebben állja a versenyt a kőszénnel, úgy, hogy a mostani tűzifaárak mellett nem nehéz a fogyasztóknak arról meggyőződni, hogy a kőszénnel való házi tüzelés nem oly lényegesen olcsóbb, melyért a szoba-levegőt-rontó használat a kívánatosabb lehetne.

Felhívás.

Az országos Erdészeti Egyesület három jótékony alapítványából u. m. a „Gróf Tisza Lajos“ és Wágner Károly alapítvány“-ból és a „Magyar erdőtisztek árvaleányait segélyező új alapítvány“-ból a folyó évi segélyek ez évi december hóban osztatnak ki. Az elsőnek kamataiból az olyan, önhibájukon kívül szorult helyzetbe jutott magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek nyerhetnek anyagi támogatást, kik az Országos Erdészeti Egyesületnek első belépésüktől kezdve mostanáig legalább öt éven át tagjai voltak, s mint ilyenek tagsági kötelezettségeiknek eleget tettek. A második alapítványból pedig az olyan erdőtiszt és erdészeti altiszt özvegyek vagy árvák nyerhetnek segélyt, kiknek férjük, illetőleg atyjuk az országos Erdészeti Egyesületnek állandóan és szintén legalább öt éven át tagjai voltak és tagsági kötelezettségeiket teljesítették. Végül a harmadik alapítvány segélyeért olyan elhalt magyar erdőtisztek árva leányai folyamodhatnak, kik az egyesületnek halálukig s szintén legalább 5 évig tagjai voltak.

A segélyek mindkét alapból, a segélyre szorultság mértéke szerint szabhatnak meg. Egy folyamodónak azonban 20 frtnál kisebb és 50 frtnál nagyobb összeg nem adatik s csak kivételesen nyerhetnek 80 s esetleg 100 frtnyi segélyt az olyan erdőtisztek és erdészeti altisztek, kik állomásukat elveszítvén, vagyon és kereset nélkül maradtak, vagy a kik betegség és munkaképtelenség miatt önfentartásukról nem gondoskodhatnak, s illetőleg az olyan özvegyek, kik férjüket ez évben veszítették el és vagyon vagy másnemű segély nélkül, legalább két kiskorú gyermekkel maradtak vissza, vagy végül az olyan árvák, kik atyjukat és anyjukat is elveszítvén, minden vagyon és segély nélkül maradtak hátra.

Ezen feltételekhez képest felbivjuk tehát az érdekelteket, hogy hiteles okmányokkal felszerelt folyamodványait legkésőbb folyó évi november hó 10-én az Országos Erdészeti Egyesület titkári hivatalához (Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 10. szám, II. emelet) benyujtsák. — Budapest, 1890. évi október hó. *A titkári hivatal.*

Különfélék.

(I.) **Fenyvek telepítése a felujuló bükkös közé.** A felujulás alatt álló bükkös közé legalkalmasabb a jegenye és a lúcz fenyő, még pedig tekintettel arra, hogy ugy növésben, mint árnyéktűrésben az előbb nevezett majdnem egészen megegyezik a bükkal; a jegenyő fenyőt egyenkint lehet bele keverni a bükk közé. Utóbbi azonban nyomná a bükköt, s ennél fogva jobb, ha bokronként (horstweise) elegyítettik a bükkal. Legzélszerűbb volna 30—50 lúcz fenyőből álló csoportokat alakítani. A jegenye fenyőt lassubb növésénél és árnyéktűrő képességénél fogva már az előkészítő vágás után kell ültetni, míg ellenben a lúcz fenyő elültetésére elég idő van a takarító vágások idejében, midőn az üresen maradott hézagok használatnak fel számára. Az ültetések későbbi foltozására a gyors növésű erdei és vörös fenyőt kell használni, kezdetben mint töltelék és hajtófát, később erős példányokban uralkodó fának. Nagyon sok fenyő közbekeverése fölösleges. Elegendő, ha az a területnek egy harmadát foglalja el. A későbbi vágatásnál azon kell lenni, hogy a lúcz fenyő az anyafák nyomása alól minél hamarább felszabaduljon s a harmat és eső élvezetéhez juthasson.

(I.) **A sima fenyő** (*Pinus strobus*) nagyon megérdemli a megtelepítést erdeinkben. Növése gyors, minél fogva 60—70 éves korában már vágható. Burkhardt szerint egy kat.